

EXPUNERE DE MOTIVE

Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea unor prevederi ale Legii nr.53/2003 - Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la munca prin agent de muncă temporară și concediul de odihnă anual.

Astfel, prin această inițiativă legislativă se are în vedere continuarea transunerii în legislația internă a Directivei nr. 2008/104/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind munca prin agent de muncă temporară. Modificările și completările propuse au avut în vedere faptul că dispozițiile directivei nu disting cu privire la natura contractului de muncă temporară respectiv, nu se face deosebirea cu privire la durata determinată sau nedeterminată a acestuia. De asemenea, prevederile art. 3 alin. (1) lit. b) și c) din directivă, care definesc agentul de muncă temporară și lucrătorul temporar, stabilesc că lucrătorul lucrează temporar numai la întreprinderea utilizatoare.

Prin textul propunerii legislative, se propune modificarea și completarea dispozițiilor Codului muncii cu privire la munca prin agent de muncă temporară, în sensul asigurării convergenței sociale și economice în cadrul Uniunii Europene. Prin modificările din conținutul art. 94 propunem redefinirea contractului de muncă temporară în acord cu legislația europeană, în sensul posibilității încheierii acestuia, de regulă pe durată nedeterminată, în mod corespunzător acestei noi viziuni legislative, și am avut în vedere modificarea și completarea prevederilor art. 92, art. 94, art. 95 și ale art. 97 din Codul muncii. Astfel, se stabilește că salariul primit de salariatul temporar pentru fiecare misiune nu poate fi mai mic decât cel al salariatului utilizatorului care desfășoară aceeași activitate sau una similară. Pentru protejarea salariatului se prevede forma scrisă a contractului de muncă, care, de regulă, trebuie să fie pe durată nedeterminată, și acordarea unei indemnizații de 75% din salariul minim brut pe țară pentru perioada dintre două misiuni, când salariatul temporar rămâne la dispoziția agentului de muncă temporară. De asemenea, se propune reconfigurarea perioadelor de probă pentru salariatul temporar din perspectiva duratei acestora.

Propunerile de completare a dispozițiilor din Codul muncii privind munca prin agent de muncă temporară sunt în concordanță cu practica europeană în acest domeniu.

O altă problemă pe care am avut-o în vedere o reprezintă condițiile de acordare a concediilor de odihnă anuale în situația în care salariatul s-a aflat o perioadă de timp în concediu medical, cu luarea în considerare a dispozițiilor Directivei nr. 2003/88/CEE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind unele aspecte ale organizării timpului de lucru, respectiv a articolului 7 privind concediul anual. Art. 7 alin. (1) din directivă dispune că „Statele membre iau măsurile necesare pentru ca orice lucrător să beneficieze de un concediu anual plătit de cel puțin patru săptămâni în conformitate cu condițiile de obținere și de acordare a concediilor prevăzute de legislațiile și practicile naționale”. Curtea de Justiție a Uniunii Europene a statuat prin mai multe hotărâri că dreptul la concediu anual plătit *„trebuie considerat un principiu al dreptului social al Uniunii Europene de o deosebită importanță de la care nu se poate deroga și a cărui punere în aplicare de către autoritățile naționale competente poate fi efectuată numai în limitele prevăzute în mod expres de directivă”* precizând că *norma europeană „nu face nicio distincție între lucrătorii care în perioada de referință sunt absenți de la serviciu pentru că se află în concediu medical și cei care au lucrat efectiv în perioada menționată” și că Directiva „nu permite statelor membre să excludă nașterea unui drept acordat în mod expres tuturor lucrătorilor”*. În consecință, *statele membre sunt obligate să interpreteze aceste norme și să își organizeze ordinea juridică internă astfel încât absențele de la muncă pentru caz de boală să nu aducă atingere dreptului la o perioadă minimă de concediu anual plătit*.

Luând în considerare hotărârile Curții de Justiție a Uniunii Europene date în interpretarea dispozițiilor art. 7 din Directivă respectiv, pronunțate în cauzele C-350/06 și C-520/06-Gerhard Schultz-Hoff, C-282/10-Maribel Dominguez, C-78/11 ANGED și FASGA și C-214/10 – KHS am propus următoarele modificări și completări: durata concediului de odihnă anual să nu fie diminuată de concediul medical; în situația în care concediul medical a intervenit în timpul concediului de odihnă anual salariatul are dreptul de a recupera ulterior perioada de concediu cu o durată echivalentă aceleia a concediului său medical; stabilirea unei perioade de report de 18 luni de la expirarea căreia dreptul la concediu de odihnă anual se stinge în situația cumulului de drepturi la un astfel de concediu ale unui salariat aflat în concediu medical mai multe perioade de referință consecutive.

La stabilirea perioadei de report de 18 luni am avut în vedere dispozițiile alin. (3) al art. 13 din Ordonanța de urgență nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, cu modificările și completările ulterioare, care stabilesc că durata de acordare a concediului și a indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă este mai mare față de durata de 183 de zile la finalul căreia persoana se pensionează pentru incapacitate temporară de muncă, și se diferențiază în funcție de anumite boli speciale precizate în textul legii, precum: tuberculoză meningeală, peritoneală și urogenitală, inclusiv a glandelor suprarenale, SIDA și neoplazii, tuberculoză pulmonară operată și osteoarticulară, alte forme de tuberculoză extrapulmonară.

Prin urmare, față de toate argumentele menționate, am elaborat prezenta propunere legislativă de modificare și completare a Legii nr. 53/2003 Codul muncii pe care, în conformitate cu prevederile art. 74 și art. 75 din Constituție, republicată, o supunem Parlamentului spre dezbateră și adoptare.

**In numele inițiatorilor,
Senator Șerban Constantin Valeca**

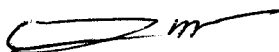

Inițiatori:

1.Senator Șerban Constantin Valeca

2.Senator Constantin Tamaga

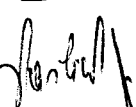
3.Deputat Simona Bucura Oprescu

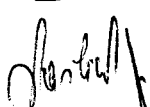
4.Deputat Marin Gheorghe

5.Deputat Mircea Draghici

6.Deputat Radu Vasilică

7.Deputat ~~Cristian~~ Radulescu

8.Deputat Bogdan Niculescu Duvaz

Nr.	Numele si prenumele	Grup	Semnatura
9	CORDOZ ALESCUTARU	PSD	
10	SILISTRU ADINA	PSD	
11	TATARU DAN	PSD	
12	BEACUMENCU TRIFON	PSD	
13	VĂLCOV DARIUS	PSD	
14	STUPĂRY TIMOȚEI	PSD	
15	BERNATH RECULTA	PSD	
16	BODOG FLORIAN	PSD	
17	BOTA MARIN S.	PSD	
18	Bumbu Octavian Leuiu	PSD	
19	BUTUNDI DANIEL	PSD	
20	BUTNARU FLORINEL	PSD	
21	CRITACHE IULIAN	PSD	
22	MARIN NICOLAE	PSD	
23	CHIRIAC VIOREL	PSD	
24	DROEA LEONARDO	PSD	
25	TOBI GHEORGHE	PSD	
26	CREȚ GABRIELA	PSD	
27	CROITORU CĂTĂLIN	PSD	
28	DONTU OVIDIU	PSD	
29	ȘERCEȚ AUREL	PSD	
30	FITOR MITHA VIOREL	PSD	
31	FIHIF PETRU	PSD	
32	MOHANU NICOLAE	PSD	
33	Coste Nicușor I	PSD	
34	MORANU VICTOR	PSD	

Nr.	Numele si prenumele	Grup	Semnatura
35	ROTAU ION	PSD	
36	FIREA GABRIELA	PSD	
37	FEDERONICI DOINA-ELENA	PSD	
38	Pop Gheorghe	PSD	
39	Pop Liviu Marian	PSD	
40	Popa FLORIAN	PSD	
41	TRUA ION	UMP	
42	MITU AUGUSTIN	PSD	
43	DRAGOMIR VIORELA MIHAILA	PSD	
44	DEPT. CIOBAN SAM	PSD	
45	DEPT STANESCU ALEXANDRA	PSD	
46	DEPT DELUCEARA VIRGIL	PSD	
47	BIRCHALL ANA	PSD	
48	COSMA VASILE	PSD	
49	Stefanescu Gabriel	PSD	
50	ADRENE IONEL	PSD	
51	Grawa Horia	PSD	
52	Jiu Romeo	PSD	
53	DRAGHICI MIRCEA GHEORGHE	PSD	
54	MIRON MITREA	PSD	
55	RITBA CRISTIAN	PSD	
56	MOLDOVAN CARMEN	PSD	
57	SAVOIU IONUT	PSD	
58	BABUS RADU	PSD	
59	CIOBAN I. T. + 2002	PSD	
60	NICOLAE SABAN	PSD	

Nr.	Numele si prenumele	Grup	Semnatura
61	SÂRBU ILIE	PSD	I. Iulian
62	BUTNARU FLORINEL	PSD	Butnar
63	ARCAȘ VIOREL	PSD	Arcaș
64	CHELȚĂU IOAN	PSD	Chelțău
65	DUMITRESCU FLORINEL	PSD	Dumitrescu
66	LAZAR IORIN	PSD	Lazar
67	COCA LAURENTIU	PSD	Coca
68	MOGA NICOLAE	PSD	Moga